

УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ
ФАКУЛТЕТ: ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

ИЗВЈЕШТАЈ КОМИСИЈЕ

о пријављеним кандидатима за избор наставника и сарадника у
звање

I. ПОДАЦИ О КОНКУРСУ

Одлука о расписивању конкурса, орган и датум доношења одлуке:
01/04-2.1714/15 од 18.5.2015.

Ужа научна/умјетничка област:
Опште студије књижевности

Назив факултета:
Филолошки факултет Универзитета у Бањој Луци

Број кандидата који се бирају
1 (један)

Број пријављених кандидата
1 (један)

Датум и мјесто објављивања конкурса:
Дневни лист Глас Српске, 20. мај 2015. године, 24. страна

Састав комисије:

- Др Сања Мацура, ванредни професор, УНО Теорија књижевности, Филолошки факултет Универзитета у Бањој Луци (предсједник)
- Др Тихомир Брајовић, редовни професор, УНО Српска књижевност, на наставним предметима Јужнословенска компаратистика и Преглед јужнословенских књижевности, Филолошки факултет Универзитета у

Београду (члан)
в) Др Ранко Поповић, ванредни професор, УНО Српска књижевност,
Филолошки факултет Универзитета у Бањој Луци (члан)

Пријављени кандидати
1. Доц. др Саша Шмуља

II. ПОДАЦИ О КАНДИДАТИМА

Први кандидат

а) Основни биографски подаци :

Име (име оба родитеља) и презиме:	Саша (Душко и Драгослава) Шмуља
Датум и мјесто рођења:	25.1.1978. у Дервенти, РС
Установе у којима је био запослен:	1. Гимназија са техничким школама у Дервенти (2001-2003); 2. Универзитет у Бањој Луци, Филозофски факултет (2003-2009) 3. Филолошки факултет (2009-)
Радна мјеста:	професор српског језика и књижевности; асистент, виши асистент, доцент
Чланство у научним и стручним организацијама или удружењима:	Друштво наставника српског језика и књижевности РС

б) Дипломе и звања:

Основне студије	
Назив институције:	Филозофски факултет Универзитета у Бањој Луци
Звање:	професор српског језика и књижевности
Мјесто и година завршетка:	Бања Лука, 2001.
Просјечна оцјена из цијелог студија:	9,24
Постдипломске студије:	
Назив институције:	Филозофски факултет Универзитета у Бањој Луци
Звање:	магистар књижевних наука
Мјесто и година завршетка:	Бања Лука, 2006.
Наслов завршног рада:	„Интертекстуалност у збиркама поезије Трајим помиловање Десанке Максимовић и Камени спавач Мака Диздара“
Научна/умјетничка област (подаци из дипломе):	Магистар књижевних наука (Српска и компаративна књижевност/јужнословенске књижевности)
Просјечна оцјена:	9,82
Докторске студије/докторат:	

Назив институције:	Филолошки факултет Универзитета у Бањој Луци
Мјесто и година одбране докторске дисертација:	Бања Лука, 2010.
Назив докторске дисертације:	„Антун Густав Матош и српска књижевност“
Научна/умјетничка област (подаци из дипломе):	Доктор књижевних наука (Српска и компаративна књижевност/јужнословенске књижевности)
Претходни избори у наставна и научна звања (институција, звање, година избора)	Филозофски факултет Универзитета у Бањој Луци, асистент, 2003. Филозофски факултет Универзитета у Бањој Луци, виши асистент, 2007. Филолошки факултет Универзитета у Бањој Луци, доцент, 2010.

в) Научна/умјетничка дјелатност кандидата

Радови прије посљедњег избора/реизбора

(Навести све радове сврстане по категоријама из члана 19. или члана 20.)

Научни радови:

1. „Бљесак битинијске луне“, *Крајина* 9/10, Бањалука, 2004, стр. 37–43. Превод на бугарски: „Сиянието на битинијската луна“, *Славјански диалози, Списание за славјански езици, литератури и култури*; книжка 7, година IV, Пловдив, 2007, 137–143, превод от србски: Вјара Найденова. (члан 19/9) – **6 бодова**
2. „Новац и свето: Систем знакова у систему вриједности“, *Књижевна историја* 122–123, 2004, стр. 243–255. (члан 19/8) - **10 бодова**
3. „Од архетекста ка прототексту збирке поезије *Камени спавач* Мака Диздара“, *Радови* 9, Бањалука 2006, стр. 161–172. (члан 19/9) - **6 бодова**
4. „Библијски цитати у збирци поезије *Трајим помиловање* Десанке Максимовић“, Збирка *Трајим помиловање* Десанке Максимовић, зборник радова, Задужбина Десанка Максимовић, Београд, 2007, стр. 211–224. (члан 19/11) - **10 бодова**
5. „Дијалог са традицијом у збиркама поезије *Трајим помиловање* Десанке Максимовић и *Камени спавач* Мака Диздара“, *Традиционално и модерно у стваралаштву Десанке Максимовић, Зборник радова, Задужбина Десанка Максимовић, Београд и Филозофски факултет Бања Лука*, 2008, стр. 165–190. (члан/11) - **10 бодова**
6. „Колективно памћење у дјелу Петра Кочића“, Зборник радова Академије наука и умјетности Републике Српске са Научног скупа *Петар Кочић данас*, Бања Лука, 2007, стр. 101–118. (члан 19/11) - **10 бодова**

Научне критике и прикази:

1. „Сатира на пола копља“, *Крајина* 2, Бања Лука, 2002, 186–188. (члан 19/43) – **1 бод**
2. „Христ као архетип“, *Крајина* 2, Бања Лука, 2002, 203–206. (члан 19/43) – **1 бод**
3. „Контрапункт у књижевности“, *Крајина* 2, Бања Лука, 2002, 215–216. (члан 19/43) – **1 бод**

4. „Украјинско поетско самоодржање“, Крајина 4, Бања Лука, 2002, 189–193. (члан 19/43) – 1 бод
5. „Младићство генија семољског народа“, Крајина 3, Бања Лука, 2002, стр. 264–267. и у: Књига о „Семољ гори“ (Београд 2002), 69–72. (члан 19/43) – 1 бод
6. „Експлоатација мита“, Крајина 5, Бања Лука, 2003, 217–220. (члан 19/43) – 1 бод
7. „Постмодерна романескна мапа“, Крајина 6, Бања Лука, 2003, 225–228. (члан 19/31) – 2 бода
8. „Текст љепоте и причања“, Радови 6, Бањалука 2003, 351–356. и у: *Хелиотропна мисао. Рецепција стваралаштва Драгана Стојановића*, Београд, 2011, стр. 129–134. (члан 19/31) – 2 бода
9. „Мадам Де Лафајет као мјерило“, Крајина 7, Бања Лука, 2003, 223–224. (члан 19/31) – 2 бода
10. „У матици свјетске компаратистике“, Књижевна историја 119, 2003, 145–148. (члан 19/30) – 3 бода
11. „Метајезичка функција терминологије“, Књижевна историја 119, 2003, 149–153. (члан 19/30) – 3 бода
12. „Имаголошко тумачење Булатовићеве поетике“, Књижевна историја, 120–121, 2003, 563–568. (члан 19/30) – 3 бода
13. „Дневник књижевне негације“, Крајина 11, Бања Лука, 2004, 367–368. (члан 19/43) – 1 бод
14. „Јерес и традиција“, Крајина 12, Бања Лука, 2004, 208–210. (члан 19/31) – 2 бода
15. „Критичко издање књиге песама Трајим помиловање“, Књижевна историја 128–129, 2006, 455–459. (члан 19/30) – 3 бода
16. „Менталитет српске књижевности“, Крајина 25, Бања Лука, 2008, 371–379. (члан 19/31) – 2 бода

Научни пројекти у својству сарадника:

Српско књижевно и језичко наслеђе у Републици Српској (БиХ) под руководством проф. др Луке Шекаре – Институт за књижевност Бања Лука и Филозофски факултет Универзитета у Бањој Луци; (Члан 19/22) – 1 бод

УКУПАН БРОЈ БОДОВА ПРИЈЕ ПОСЉЕДЊЕГ ИЗБОРА: 82 бода

Радови послуже последњег избора/реизбора

(Навести све радове, дати њихов кратак приказ и број бодава сврстаних по категоријама из члана 19. или члана 20.)

А) Књиге:

1. „Поезија и проза. Интертекстуални аспекти у збиркама поезије *Трајим помиловање* Десанке Максимовић и *Камени спавач* Мака Диздара“, Филолошки факултет Бања Лука, 2012.

Предмет проучавања у овој монографији јесу збирке поезије *Трајим помиловање* Десанке Максимовић (1898–1993) и *Камени спавач* Мака Диздара (1917–1971), које аутор тумачи са становишта компаратистичког истраживања интертекстуалности књижевног дјела. Такав приступ подразумијева да се одговарајућом методологијом и термилошком апаратуром освијетли и истражи интертекстуалне аспекте у овим збиркама поезије, имајући прије свега у виду чињеницу да и једно и друго књижевно дјело настаје из дијалога које аутори

воде с традицијом. Текст збирке пјесама *Трајим помиловање* (1964) настаје као плод стваралачког дијалога који Десанка Максимовић води с текстом српског средњовјековног правног акта, који се често тумачи и у свјетлу српске средњовјековне литерарности, текстом *Законика* цара Душана. Текст збирке пјесама *Камени спавач* (1966) настаје, пак, из дијалога Мака Диздара са средњовјековним босанским надгробним споменицима, стећницама, који својом вербалним и визуелним идентитетом надахњују тајанством окамењених порука једне нарочите умјетности. Десанка Максимовић је у поднаслову збирке *Трајим помиловање* експлицирала тип њене (интер)текстуалности, конструкцијом „Лирске дискусије са Душановим закоником“. Своје дискусије с тајнама средњовјековних некропола Мак Диздар је реализовао у дјелу једнако наглашене интертекстуалности, како у појединим пјесмама у којима су цитирани записи, ликовни симболи, па и пластика стећка као надгробника, тако и у збирци као цјелини, у којој је блиско својим нескривеним лирским аргументима и својим нарочитим пјесничким схватањима афирмисао тумачење богумилског идентитета умјетничких порука са стећака и транспоновао их у књижевноумјетнички текст. Аутор у ова два књижевна дјела која су утемељена на битно разнородним културним феноменима као предлошцима проналази и реализује могућности за компаративну, методолошки савремено утемељену актуелизацију. (члан 19/3) – **10 бодова**

2. „Ризничари и памтитељи. Православна духовност српске књижевности XX вијека“ (коаутори: Ранко Поповић, Давор Миличевић, Зорица Никитовић, Саша Шмуља и Јован Делић), Филолошки факултет, Бања Лука, 2013

Основу ове књиге представља замисао да се на темељу једног јасно одређеног и провјерљивог система вриједности покуша доћи до што цјеловитије поетичке слике нововјековне националне литературе, те да се према тој слици преиспита значајан дио система српске књижевности. На основу досадашњих независних истраживања и промишљања, аутори ове књиге исказују увјерење да свака национална књижевност представља израз свијести једног народа и његових вриједности похрањених у језику. Језик просијава и памти драгоцјену духовну супстанцу, а заборав језика значи губитак те супстанце и изопачење смисла, значи подсијацање духовних коријена бића. (Зато се при тумачењу књижевних појава из прошлог вијека морало враћати у знатно старија времена.) У домену тумачења књижевности, исти тај заборав веома често значи фалсификовање памћењапамтитеља, оних најзначајнијих стваралаца националне литературе. Такав став је, уосталом, у потпуности сагласан с већ класичном Велек-Вореновом тврдњом да језик није само инертна материја попут камена, већ да је и сам творевина човекова, па је стога набијен културним наслеђем једне језичке групе. Књижевно остварена, свијест једног народа често се именује и као традиција, али тај појам остаје празан ако се не дефинише као скуп што прецизније одређених система вриједности. У том погледу, основу српске традиције можда једино несумњиво одређују фолклорно наслеђе и православна духовност. Мјесто православне духовности као основе српског књижевноумјетничког израза већ је обезбијеђено самом историјском чињеницом да Православна црква са својим учењем представља најдуже присутан духовни чинилац у животу нације. Ако се у први мах може учинити да ова-ко замишљен посао вреба опасност немогућности адекватног теоријског и методолошког заснивања, та је бојазан тек привидна. Наиме, искорак у теолошку димензију језика и књижевности није ништа мање неизвјестан од социолошког или психолошког; самим тим што су много старије, ту су сродности много дубље и интензивније. На тај начин књижевност се доводи у сам епицентар антрополошко-културолошког контекста, а управо такав приступ се посљедњих деценија потврдио као најцјелисходнији. Исто тако, сва ваљана и потврђена начела нововјековних књижевнонаучних метода могу се укључити у приступ чије је темељно разликовно

обилежје право-славна духовност, са кристално јасном семантиком библијских и свето-отачких текстова. Уосталом, ако је већ сама српска књижевност, најбољим својим дијелом, посљедњих деценија тако снажно похрлила у сусрет свом православном искону, онда би био ред да и тумачи књижевности крену за њом. Ова књига је несумњив допринос томе. (члан 19/2) – **15 бодова**

Б) Научни радови:

1. „Антун Густав Матош и српска књижевност“, *Књижевна историја*, XLII, 142, 2010, стр. 579–596.

У овом раду аутор сагледава значјну улогу Антуна Густава Матоша, једног од најистакнутијих представника хрватске модерне и једног од најважнијих литерарних посредника између јужнословенских и великих европских средишта културе на крају XIX и почетком XX вијека, чија је улога била је свестрана: у својим књижевно-критичким текстовима Матош је обухватио поетичке оквире хрватске и српске модерне, често поредећи у њима уочене књижевне појаве маниром компаратисте. Аутор наводи да је не само у књижевној критици, него и у својим есејима и путописима, те у приповједној прози, Матош на својствен начин омогућио међулитерарни контакт хрватске и српске средине, успостављајући у пракси квалитативну повезаност и то у временима интензивних настојања да се два језички и литерарно блиска национална корпуса учине једним и јединственим. У овом раду наглашава се српско-хрватска књижевна спона која је плод и Матошевога свестраног интереса за прилике у Србији и српској књижевности, његовог сусрета и сарадње са српским писцима и издавачима и, уопште, његовога књижевног дјеловања у Србији. Аутор анализира ситуације у којима је у српској књижевној средини Матош стекао бројне пријатеље, симпатије и истомишљенике, али је једнако стицао противнике и „непријатеље“, својим бескомпромисним ставовима, оштрим критикама, склоношћу ка литерарним сукобима и интелектуалним „ратовима“, које је веома често водио сам. (члан 19/8) – **10 бодова**

2. „Антун Густав Матош и српска култура“, *Филолог*, II, Бања Лука, 2010, стр. 83–99. У овом раду аутор представља и анализира проивуријечан однос хрватског писца Антуна Густава Матоша према Србима и њиховој култури. Осврће се на бројне афирмативне биљешке, слике и поруке, али исто тако и на оне представе које су се у Матошевом дјелима, у игри предрасуда, недовољно јасног разумијевања и литерарно-идеолошких огледа у призми старчевићанства, претвориле у стереотипне имаже о Србима, о њиховој историји, култури, књижевности и о њиховим традиционалним вриједностима. Познато је да је Матош у Београду боравио у два наврата око седам година (1894-1897 и 1904-1908) и то као војни бјегунац из Хрватске, који је у Србији нашао идеал личне слободе и своју „другу домовину“. Аутор наводи да је он за то вријеме стекао увид у све сфере културног и умјетничког живота у Србији, упознао и похвалио српску културу у замаху европеизације, крајем 19. и почетком 20. вијека. Међутим, нису сви Матошеви записи о српској култури увијек остављали идеално свијетао траг из пера овог литерате. Закључује се, напротив, да су у његовим путописима, есејима, фељтонима, полемикама и другим публикованим текстовима забиљежени и крајње негативни ставови и стереотипи. У овом раду говори се о узроцима и посљедицама тог и таквог мишљења. (члан 19/9) – **6 бодова**

3. „Интертекстуални аспекти збирке поезије *Трајсим помиловање* Десанке Максимовић“, *Филолог*, III, Бања Лука, 2011, стр. 97–108.

Приступ неком дјелу са становишта интертекстуалне компаратистике подразумева одговарајућу методологију и термилошку апаратуру. Текст збирке пјесама *Тражм помиловање* настаје као плод стваралачког дијалога који Десанка Максимовић (1898–1993) води са српским средњовјековним правним актом, а по некима и књижевним дјелом, *Закоником* цара Душана, али се у подтексту ове збирке јасно види и њена интертекстуална веза са Библијом, као и неким књижевним текстовима међу којима се нарочито издваја пјесма „Литанија“ пољског пјесника Јулијана Тувима (1894–1953). Поред књижевних и сакралних текстова, у Десанкиној поезији су наглашено присутни мотиви и садржаји културе и традиције којој пјеснички припада. У овом раду аутор је освијетлио ове интертекстуалне аспекте збирке *Тражм помиловање*. (члан/42) – **1 бод**

4. „Процес и преображај у роману *Дервиш и смрт* Меше Селимовића“, *Меша Селимовић и Скендер Куленовић у српском језику и књижевности*, зборник радова са научног скупа, уредио проф. др Ранко Поповић, организатори: Академија наука и умјетности Републике Српске, Универзитет у Бањој Луци (Филолошки факултет Бања Лука) и Универзитет у Источном Сарајеву (Филозофски факултет Пале), Бања Лука – Источно Сарајево, 2011, стр. 59–72.

У овом раду аутор се бави романом *Дервиш и смрт* (а дјелимично и романом *Тврђава*) Меше Селимовића и то у свјетлу значајних поетичких елемената, књижевних топоса и метафоричких структура међу којима се нарочито издвајају *процес* и *преображај*. Као што ј е познато, правни процес и мотив преображаја чине темељне категорије књижевног дјела Франца Кафке, док се код Селимовића могу посматрати као репоетизација, али и аналошка потврда тих кафкијанских структура. Аутор закључује да је у Селимовићевом роману *Дервиш и смрт* процес у самој текстури дјела, док се преображај одвија у свијести његовог јунака Ахмеда Нурудина. (члан 19/15) – **5 бодова**

5. „Јужнословенски градови у дјелу Антуна Густава Матоша“, у: *Топографија идентитета*, уредник Б. Жјељински, Универзитет Адама Мицкијевича у Познању, 2012, стр. 49–60. [*Topografia tożsamości*. T.1. Pod red. B. Zielińskiego. Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Seria Filologia Słowiańska Nr 28. Poznań 2012, ss. 49–60.]

У овом раду аутор показује какву је слику о јужнословенским градовима Антун Густав Матош забиљежио у својој путописној, есејистичкој и фелтонистичкој прози. Посебну пажњу усмјерио ка сагледавању имаготипичних представа о градовима за које су га везивали различити типови личне припадности: Загребу, Сарајеву и Београду. Као полазиште и као основа за поређење аутору су послужили они имажи који показују да је Матош, у контакту са наведеним градовима као средиштима културе, осјећао снажно присуство страног, туђег, другог и другачијег, па и егзотичног. Циљ овог рада био је да се упореде различити културолошки аспекти са којих Матош сагледава алтеритет ових градова: емотиван и етноцентричан однос према Загребу као мјесту доминације страних над аутохтоном културом, затим противуријачан однос према Београду који се може посматрати у свјетлу Матошевих стереотипа о Србима и српској историји и култури, те најзад и у свјетлу његовога агитаторског дјеловања у Сарајеву, мјесту у коме су се додиривале и прожимале различите културе и традиције. Сагледавањем и поређењем свих ових аспеката, аутор је показао на који су начин и у којој мјери на Матошево путописно дјело утицале актуелне културолошке теорије, али и идеологије. (члан 19/15) – **5 бодова**

6. „Православна духовност и лирско *верујем* у поезији Десанке Максимовић“, *Philologia Mediana*, број 5, година V, Ниш, 2013, 479–496.

У овом раду аутор анализира темељне вриједности лирике Десанке Максимовић, које се очитују у њеној снажној привржености хришћанском наслеђу и православној духовности. Изразито плодна стваралачка природа, породична традиција, те националне књижевне и духовне вредности у чијем окриљу је стасавала обликују се у односу православног и лирског *вјерују* у њеном пјесништву. Као полазиште за анализу пјесама Десанке Максимовић, које су саткане у дијалогу пјесника и традиције, у својеврсном агону пјесника и Бога, аутор узима тачку додира, пресјека и прожимања, али и размимоилажења догматичких и лирских аспеката њене православне духовности. Изабрао је неке од најзначајнијих Десанкиних пјесама у којима се огледа духовно и религиозно биће пјесникиње како би показао да је квинтесенца њене поезије у лирском споју конфесионалних, али и универзалних вриједности. (члан 19/9) – **6 бодова**

7. „Православна духовност и поетска фантастика у дјелу Горана Петровића“, Зборник с научног скупа „Наука и традиција“, том 1, Филозофски факултет Универзитета у Источном Сарајеву, Пале, 2013, 471–484.

У овом раду аутор се бави темељним вриједностима приповједне прозе Горана Петровића које чине њена наглашена хришћанска, православна духовност као и њена изузетна умјетничка вриједност. Петровићева поетика простире се у широком спектру естетских и есенцијалних аспеката, а неке од њих препознајемо у православној хришћанској традицији и византијској естетици његове литерарности, затим у митској и фолклорној магији његове приповједне прозе, а у крајњој литерарној инстанци у сличности и упоредивости његових дјела с неким савременим дјелима магичног реализма и фантастике уопште. Аутор анализира приповиједање реалности, односно историје као поетскофантастичне категорије и метафоричко очуђавање њених основних елемената, те их у овом раду тумачи као суштинску одлику Петровићеве прозе која се својим умјетничким дометима најснажније везује за националну историју и традицију православне духовности, а својом умјетничком слободом производи најнеобичније и најсмјелије лирске имагинације. (члан 19/15) – **5 бодова**

8. „Morte a Venezia“ di Tomas Man e „Morte a Venedik“ di Meša Selimović, Atti del secondo convegno internazionale di studi *Il sogno italiano*, Università di Banja Luka e Associazione degli Italianisti nei Balcani, Banja Luka, 2013, 169–179.

У овом раду аутори пореде слике Венеције у једној од најзначајнијих новела Томаса Мана и имаже овога града у Селимовићевом роману *Тврђава* у чијој структури се нарочито издваја поглавље „Смрт у Венедику“. Томас Ман је објавио *Смрт у Венецији* 1912. године, а Селимовић *Тврђаву* скоро шест деценија касније, 1970. године. У овом раду аутори се баве овом, готово истоименом, проблематиком: Венеција је идеалан град, предмет промишљања, страсне перцепције, али и литерарни *locus mortis* неких књижевних јунака. Ова значајна аналогија подразумијева компаративну анализу, а методолошко полазиште које су аутори одабрали у основи је имаголошке природе. (члан 19/15) – **5 бодова**

9. „Антун Густав Матош и српска књижевна критика“, Наука и свет, Зборник радова са међународног научног скупа „Наука и савремени универзитет“ – Универзитет у Нишу – Филозофски факултет Ниш, 2013, 283–294.

У овом раду, аутор је посебну пажњу посветио оним текстовима које је Матош, хрватски писац и критичар, боравећи у Србији крајем 19. и почетком 20. вијека, написао о српској књижевној критици и њеним појединим представницима. Сумирајући резултате и домете, па и стил Матошевих критичких истраживања овог аспекта српске књижевности, аутор је обратио пажњу на његово виђење српске књижевне критике као цјелине и њених

најистакнутијих појединаца тог времена. Аутор истиче да је српску књижевну критику Матош видио као жив и динамичан организам, у зачетку својих литерарних и професионалних функција. Врло строг у својим оцјенама и процјенама модерне српске књижевности (нарочито у поређењу с хрватском), Матош је истицао како, за разлику од Хрвата, Срби већ на почетку 20. вијека имају професионалне критичаре. (члан 19/15) – **5 бодова**

10. „Интертекст збирке поезије *Камени спавач* Мака Диздара“, Зборник с међународног научног скупа о књижевном дјелу Мака Диздара – „Слово о Маку“, Факултет хуманистичких наука Универзитета у Мостару, Мостар, 2013, 39–55. Анализу интертекстуалних аспеката у Каменом спавачу Мака Диздара, као главни оквирни задатак овога рада, аутор је реализовао у тумачењу поетичких односа који се успостављају између ове збирке поезије и оних текстова и текстуалних процеса који су довели до њенога коначног облика и садржаја. Ти односи и ти процеси, сматра аутор, чине интертекст *Каменог спавача* као разгранато стабло релација и повезница које чине цитатну структуру овог дјела и обухватају релевантне и експлицитне интертекстуалне референце. Сагледану у односу на друге текстове, који су инкорпорирани у њеној структури, аутор збирку поезије *Камени спавач* интерпретира као обилато стјечиште оваквих цитатних референци. (члан 19/15) – **5 бодова**

11. „Критичка перцепција Босне у дјелу Иве Андрића“, Зборник с међународне научне конференције „Иво Андрић и балканско историјско биће“ / „Иво Андрић и балканското историческо битие“, Пловдивски универзитет „Пајсије Хиландарски“, Филолошки факултет / Пловдивски универзитет Паисий Хилендарски, Филологически факултет, Пловдив, 2013, 148–160.

Аутор овога текста настојао је на једном мјесту анализирати главнину оних елемената у опусу Иве Андрића који се на експлицитан начин тичу Босне и људи у њој. На поетичком и значењском плану ови елементи чине значајан корпус разнородних рефлексива чији је заједнички именилац перцепција Босне, а у полифонији Андрићевих дјела у вези с тим издвајају се нарочито ликови странаца. Странац у Босни као фигура у Андрићевом опусу јавља се у великом броју његових остварења, прије свега у романескном и приповједном корпусу, али исто тако и у другим дјелима овога писца. Андрићев странац критички перципира Босну, изражава о њој аутентичан став и мишљење формирано у искуству непосредног сусрета с овом земљом и њеним људима. Аутор истиче да је значајно, већ на самом почетку примијетити и, у вези с потенцијалним теоријско-методолошким оквирима овога рада, истаћи да се при тумачењу ових аспеката Андрићевог опуса може и мора кренути од чињенице да се ради о нарочитом и брижљивом ауторском обликовању тзв. слике Другог, што аутор и чини. Будући да су бројни релевантни Андрићев ликови странци, сасвим је логично да је, поетички и текстолошки гледано, њихова аутентична слика Босне заправо доживљај, перцепција Другог или представа о Другоме. (члан 19/15) – **5 бодова**

12. „Научни и наставни аспекти компаративног проучавања јужнословенских књижевности“, Зборник са Међународне научне конференције „Настава јужнословенских језика и књижевности у данашњој Европи“ („Výuka jihoslovanských jazyků a literatur v dnešní Evropě“), Филозофски факултет Масариковог универзитета у Брну (Masarykova univerzita, Filozofická fakulta Brno), 2013, 111–118.

Циљ овог рада је да се у најкраћим цртама укаже на наставне и научне аспекте

компаративног проучавања јужнословенских књижевности у оквиру истоименог предмета на Филолошком факултету Универзитета у Бањој Луци, предмета који се изводи у окриљу матичног студијског програма српског језика и књижевности. Аутор наглашава да треба инсистирати на изразу „у окриљу“, будући да се ради о томе да је, практично, један студиј националне књижевности, који се на предметном факултету уписује и изучава у највећој мјери као студиј матерњег језика, књижевности и културе, у наставном процесу сачувао и методолошки утемељио колегијум интерлитерарног карактера у оквиру којег се настоји указати на основне карактеристике свих јужнословенских националних књижевности, дајући им и извјестан наднационални карактер и смисао. (члан 19/15) – **5 бодова**

В) Научне критике и прикази:

1. „Антиентитетско и антиестетско“, Крајина 35–36, јесен-зима 2010/11, 230–232. (приказ књиге Радомира Д. Митрића, *Морнарски танго*, Сопестум, Сарајево, 2010.) (члан 19/43) – **1 бод**

2. „Фолклор, поетика, књижевна периодика“, *Књижевна историја*, 142, 2010, 687–697. (научна критика публикације *Фолклор, поетика, књижевна периодика*, Зборник радова посвећен Миодрагу Матицком, уредио др Станиша Тутњевић, Институт за књижевност и уметност, Београд, 2010.) (члан 19/30) – **3 бода**

3. „Време разделно. Поводом додјеле НИН-ове награде Гордани Ћирјанић за најбољи роман у 2010. години“, Крајина 37, прољеће 2011, 249–269. (Ово је научно утемељен и критички интониран текст настао поводом додјеливања НИН-ове награде за 2010. годину) (члан 19/31) – **2 бода**

4. „Мајско вече с Гораном Петровићем“ (Андреја Марић и Саша Шмуља), *Филолог*, III, Бања Лука, 2011, 232–237. (Овај текст је критички приказ дјела Горана Петровића представљених на Филолошком факултету у Бањој Луци) (члан 19/43) – **1 бод**

5. „Empathy for the Devil. Поводом новог издања романа *Бајка Добрице Ћосића*“, Крајина, Бања Лука, година X, број 38–39, љето 2011, 221–239. (Овај текст указује на околности и посљедице поновног издања романа *Бајка Добрице Ћосића*, уз сагледавање дијахроних околности и синхроних прилика које су тај подухват пратиле) (члан 19/43) – **1 бод**

6. „Кино-новела Горана Петровића“, Путевы, 12/13, 2011, 112–113. (Овај текст је приказ романа Горана Петровића *Испод таванице која се љуспа*, Новости, Београд, 2010.) (Члан 19, став 43) – **1 бод**

7. „Један поглед на Бел епок“, Златна греда, 121/122, година XI, новембар/децембар 2011, стр. 44–47. (Овај текст је кратак, критички интониран есеј на културолошку епоху с краја 19. и почетка 20. вијека у Европи и јужнословенским земљама, познатију као Бел епок) (члан 19/31) – **2 бода**

8. „Јужнословенска књижевна размеђа“ (*Размеђа књижевних токова на Словенском Југу* / Станиша Тутњевић), *Књижевна историја*, год. 44, број 146, Београд, 2012, 275–288. (Овај текст је критички, научном апаратом изведен приказ наведене књиге професора Станише Тутњевића) (члан 19/30) – **3 бода**

9. „Компаратистика сродних књижевности“ (*Размеђа књижевних токова на Словенском Југу* / Станиша Тутњевић, *Међукњижевне расправе – Поредбена и/или интеркултурна повијест књижевности* / Звонко Ковач), *Филолог*, V, Бања Лука, 2012, 360–366. (Овај текст је критички, научном апаратом изведен приказ научних књига професора Станише Тутњевића и професора Звонка Ковача, који се баве проучавањем јужнословенских књижевности у компаративном контексту) (члан 19/31) –

2 бода

10. „Басара данас“ (*Почетак буне против дахија и Mein Kampf* / Светислав Басара), *Крајина*, Бања Лука, година XI, број 41–42, прољеће–љето 2012, 358–362. (Овај текст је критички приказ двају романа Светислава Басаре) (члан 19/43) – **1 бод**

11. „Извјештај о Прашком гробљу“ (*Прашко гробље* / Умберто Еко), *Путеви*, Бања Лука, 14/15, 2012, 152–156. (Овај текст је критички приказ романа Умберта Ека) (члан 19/43) – **1 бод**

12. „О критичком издању *Целокупних дела* Десанке Максимовић“, *Филолог*, VI, Бања Лука, 2012, 253–257. (Овај текст је научно утемељена критика издавачког подухвата објављивања целокупних дјела највеће српске пјесникиње, Десанке Максимовић) (члан 19/31) – **2 бода**

13. „Поетски дух филолога“ (*Черторезник* / Бранимир Кршић), *Крајина*, Бања Лука, година XI, број 43–44, јесен–зима 2012, 361–364. (Критички приказ збрке поезије Бранимира Кршића) (члан 19/43) – **1 бод**

14. „Поводом књиге *Via Romana* Вука Драшковића“, *Крајина*, Бања Лука, година XII, број 45–46, прољеће–љето 2013, 346–349. (Овај текст је критички приказ романа Вука Драшковића) (члан 19/43) – **1 бод**

15. „Дискусија са савременицима. Поводом 20. година од смрти Десанке Максимовић“, *Босанска вила*, Сарајево, број 57–58, јануар–јун 2013, 15–16. (Овај текст је кратак, критички интониран есеј написан и објављен поводом двадесетогодишњице смрти Десанке Максимовић) (члан 19/31) – **2 бода**

16. „Православна духовност српске књижевности“, *Прилози настави српског језика и књижевности*, Бања Лука, број 2, година 2, 2014, 131–137. (Овај текст је критички интониран и научно утемељен приказ трију научних књига сродне тематике, а то су *У огледалу српском*, *Парадокси и молитве* и *Ризничари и памтители*) (члан 19/31) – **2 бода**

Г) Уређивање научног часописа националног значаја

Кандидат др Саша Шмуља је као одговорни уредник уредио 6 бројева часописа „Филолог“ (члан 19/26) – 3 бода по броју што износи **18 бодова**

Д) Научни пројекти у својству сарадника:

Православна духовност српске књижевности XX вијека, под руководством проф. др Ранка Поповића – Институт за књижевност Бања Лука и Филозофски факултет Универзитета у Бањој Луци (члан 19/22) – **1 бод**

Ђ) Научни пројекти у својству координатора:

Доц. др Саша Шмуља координатор је двогодишњег научног пројекта „Светислав Мандић у српској књижевности и култури“

БРОЈ БОДОВА НАКОН ПОСЉЕДЊЕГ ИЗБОРА: 115 бодова

УКУПАН БРОЈ БОДОВА ЗА НАУЧНУ ДЈЕЛАТНОСТ: 82 (прије посљедњег избора) + **133** (послије посљедњег избора) = **215**

г) Образовна дјелатност кандидата:

Образовна дјелатност прије последњег избора/реизбора

(Навести све активности (публикације, гостујућа настава и менторство) сврстаних по категоријама из члана 21.)

Прије избора у звање доцента, др Саша Шмуља је учествовао на пет научних скупова са међународним учешћем:

1. Научни скуп *Десанкини мајски разговори*: Збирка *Трајим помиловање* Десанке Максимовић, Задужбина Д. Максимовић Београд, 2007.
2. Међународни научни скуп Петар Кочић данас, Академија наука и умјетности Републике Српске, Бања Лука, 2007.
3. Међународна научна конференција Културна карта нове Европе: градови, путеви, путовања, Познањ, 2008.
4. Научни скуп Наука и настава на универзитету, Филозофски факултет Пале, 2008.
5. Научни скуп *Десанкини мајски разговори*: Традиционално и модерно у стваралаштву Десанке Максимовић, Институт за књижевност Београд, Задужбина Д. Максимовић Београд и Филозофски факултет Бања Лука, 2007.

(члан 21/10) 5 пута по 3 бода = **15 бодова**

Образовна дјелатност послје последњег избора/реизбора

(Навести све активности (публикације, гостујућа настава и менторство) и број бодова сврстаних по категоријама из члана 21.)

А) Након избора у звање доцента, др Саша Шмуља је учествовао на дванаест (12) научних скупова, који су били или међународни, или са међународним учешћем:

1. *Convegno internazionale „Il sogno italiano“*, Ванја Лука, 2010.
2. Међународни научни скуп „Меша Селимовић и Скендер Куленовић у српском језику и књижевности“, Академија наука и умјетности Републике Српске, Универзитет у Бањој Луци (Филолошки факултет Бања Лука) и Универзитет у Источном Сарајеву (Филозофски факултет Пале), Бања Лука – Источно Сарајево, Бања Лука, 2010.
3. Научни скуп о књижевном дјелу Мака Диздара, „Слово о Маку“, Факултет хуманистичких наука Универзитета у Мостару и манифестација „Слово Горчина“ Столац, 2012.
4. Научни скуп „Наука и традиција“, Универзитет у Источном Сарајеву – Филозофски факултет Пале, 2012.
5. „Иво Андрић и балканското историческо битие“ (Иво Андрић и балканско историјско биће), Пловдивски универзитет „Пајсије Хиландарски“, Филолошки факултет у Пловдиву, 2012.
6. Научни скуп „Наука и савремени универзитет“, Универзитет у Нишу, Филозофски факултет Ниш, 2012.
7. Међународна научна конференција „Босна, Европа и Оријент у књижевности и култури“, Сарајевски филолошки сусрети 2, Босанско филолошко друштво, 2012.
8. Међународна научна конференција „Výuka jihoslovanských jazyků a literatur v dnešní Evropě“ (Настава јужнословенских језика и књижевности у данашњој Европи) – Филозофски факултет Масариковог универзитета у Брну, 2013.
9. Симпозијум „Топићево моделовање стварности кроз хумор и сатиру“, Бања Лука, 2013.

10. Симпозијум „Травничка хроника“, Институт за славистику Универзитета „Карл Франц“, Грац, 2013.
 11. Научни скуп „Над целокупним делом Десанке Максимовић“, Задужбина Десанка Максимовић, Соко Град, 2013.
 12. Научни скуп „Наука и слобода“ Универзитет у Источном Сарајеву, Филозофски факултет Пале, 2014.
- (члан 21/10) – 12 пута по 3 бода = **36 бодова**

Б) Као гостујући професор одржао је 4 предавања по позиву на Универзитету Пајсије Хиландарски у Пловдиву, Бугарска, у априлу 2014. године. (члан 21/5) – 3 бода

В) Менторство кандидата за степен другог циклуса

1. Ментор при изради магистарског рада „Антиратне поруке у збиркама приповједака *Приче о мушком* Милоша Црњанског, *Хрватски бог Марс* Мирослава Крлеже и *Провинција у позадини* Хасана Кикића“ кандидаткиње Маје Џафић, Филолошки факултет у Бања Лука (25.4.2014.)
2. Коментор при изради магистарског рада „Слика Другог у романима Бранка Ћопића“ кандидаткиње Валентине Милекић, Филолошки факултет Бања Лука (26.5.2014.)

(члан 21/13) 2 пута по 4 бода = **8 бодова**

Г) Члан комисије за одбрану рада другог циклуса

1. Члан комисије за одбрану магистарског рада „Поетика романа *Тишине* Меше Селимовића (могућности примјене у настави)“ кандидаткиње Нермине Делић, Филолошки факултет Бања Лука (21.2.2014.)
2. Члан комисије за одбрану мастер рада „Поетика романа *Оно што одувек желиш* Гордане Ћирјанић“ кандидаткиње Мариане Седић (21.5.2014.)
3. Члан комисије за одбрану мастер рада „Наративни слојеви у роману *Сара* Петра Сариха“ кандидаткиње Љиље Теодоровић (14.7.2014.)

(члан 21/14) 3 пута по 2 бода = **6 бодова**

Д) Менторство кандидата за завршни рад првог циклуса

1. Горан Дакић, „Поетика романа *Преломно време* Антона Дончева“
2. Слободанка Дринић, „Традиција и елементи модернизма у роману *Понорница* Скендера Куленовића“
3. Биљана М. Смиљић, „Београдске године Тина Ујевића“
4. Дијана Шибар Богдановић, „Пјесничка сагласја Васка Попе и Мака Диздара“

(члан 21/18) 4 пута по 1 бод = **4 бода**

Ђ) Менторство кандидата за учешће студената у културном животу РС

1. Федор Марјановић, „Елементи поетике посмодернизма“, Научни скуп Студенти

у сусрет науци, Универзитет у Бањој Луци, 2010.

2. Федор Марјановић, „Суочавање са нацистичком прошлошћу у романима *Читач* и *Повратак кући* Берхарда Шлинка“, Научни скуп Студенти у сусрет науци, Универзитет у Бањој Луци, 2011.

3. Нина Говедар, „Кундерин смјеховни наратив“, Научни скуп Студенти у сусрет науци, Универзитет у Бањој Луци, 2012.

4. Антонела Плиснић, „Магични реализам Горана Петровића“, Научни скуп Студенти у сусрет науци, Универзитет у Бањој Луци, 2013.

(члан 21/22) 4 пута по 1 бод = **4 бода**

Е) Наставничке способности кандидата (члан 25)

Доц. др Саша Шмуља је у доцентском статусу, на првом циклусу студија, предавао низ наставних предмета из УНО Опште студије књижевности (Компаративно проучавање јужнословенских књижевности 1 и 2; Постмодернистичка књижевност; Античка митологија и књижевност) и УНО Теорија књижевности (Теорија књижевности 1 и 2, Увод у теорију књижевности и Теорија романа). На другом циклусу студија одговорни је наставник за наставни предмет Савремене књижевне теорије. Водитељ је Студијског програма доквалификације наставника српског језика и књижевности од 2011. године. За свој наставнички рад је приликом анкетања студената о квалитету наставе коју је изводио добио оцјене: 3,97; 4,80; 4,79 и 4,39, што износи **10 бодова**.

УКУПАН БРОЈ БОДОВА ЗА ОБРАЗОВНУ ДЈЕЛАТНОСТ: 15 бодова прије посљедњег избора + 71 бод послје посљедњег избора = 86 бодова

д) Стручна дјелатност кандидата:

Стручна дјелатност кандидата прије последњег избора/реизбора
(Навести све активности сврстаних по категоријама из члана 22.)

Нема

Стручна дјелатност кандидата (послије последњег избора/реизбора)
(Навести све активности и број бодова сврстаних по категоријама из члана 22.)

А) Доц. др Саша Шмуља уредник је часописа „Филолог“ Филолошког факултета Универзитета у Бањој Луци од 2012. до данас (члан 22/8) – 3 бода

Б) Био је члан Комисије за полагање стручних испита из српског језика у школској 2013/14 (члан 22/22) – 2 бода

В) Рецензент је у научном часопису „Књижевна историја“ (члан 22/22) – 2 бода

Г) Био је рецензент и члан уређивачког одбора на научном скупу „Жене, рат, уметност“ у организацији Филозофског факултета Универзитета у Нишу 2014. године (члан 22/22) – 2 бода

УКУПАН БРОЈ БОДОВА ЗА СТРУЧНУ ДЈЕЛАТНОСТ: 9 бодова

УКУПАН БРОЈ БОДОВА ЗА НАУЧНУ, ОБРАЗОВНУ И СТРУЧНУ ДЈЕЛАТНОСТ: 310 бода (од тога прије посљедњег избора 97 бодова и послје посљедњег избора 213 бодова)

III ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

На конкурс за избор наставника на УНО Опште студије књижевности на наставним предметима Компаративно проучавање јужнословенских књижевности 1 и 2 објављен у дневном листу Глас Српске 20.5.2015. године на стр. 24, јавио се један кандидат: доц. др Саша Шмуља. Комисија је установила да кандидат Саша Шмуља испуњава све услове прописане Законом о високом образовању РС (члан 77), Статутом Универзитета у Бањој Луци (члан 135), те Правилником о поступку и условима избора наставника и сарадника на Универзитету у Бањој Луци. У складу са наведеним позитивним правним актима, Комисија је оцијенила научни, образовни и стручни рад доц. др Саше Шмуље у периоду од претходног избора и установила да је укупан број остварених бодова овог кандидата 310 (од тога 97 прије избора у звање доцента и 213 након избора у звање доцента). Доц. др Саша Шмуља је у свом досадашњем научном, образовном, стручном и менторском ангажману показао висок ниво компетенције, озбиљност и преданост раду, те акрибичност и способност за научно промишљање, те постигао одличне резултате. Након избора у звање доцента објавио је двије књиге, дванаест научних радова и шеснаест научних критика и приказа. Водитељ је Студијског програма доквалификације и уредник научног часописа „Филолог“. Под његовим менторством одбрањена су два магистарска и четири дипломска рада. Учествовао је у раду дванаест научних конференција у више замаља, као сарадник је учествовао у реализацији два научна пројекта, а сада је координатор двогодишњег научног пројекта.

Имајући на уму све наведено, Комисија са задовољством и једногласно предлаже Наставно-научном вијећу Филолошког факултета и Сенату Универзитета у Бањој Луци да доц. др Сашу Шмуљу изабере у звање ванредног професора.

У Бањој Луци и Београду, 19.6.2015.
године

Потписи чланова комисије:

Др Сања Мацура, ванредни професор, УНО
Теорија књижевности, Филолошки факултет
Универзитета у Бањој Луци (предсједник)

Др Тихомир Брајовић, редовни професор, УНО
Српска књижевност на наставним предметима
Јужнословенска компаратистика и Преглед
јужнословенских књижевности, Филолошки
факултет Универзитета у Београду (члан)

Др Ранко Поповић, ванредни професор, УНО
Српска књижевност, Филолошки факултет
Универзитета у Бањој Луци (члан)